

CHÓ VÀ HỒ LY

Chó yêu Hồ ly sâu nặng. Chúng thường chơi với nhau. Rồi một ngày, cả hai gặp phải Thần chết. Thần chết nói:

"Trong hai người, chỉ có một người được sống, hai người hãy oẳn tù tì đi, ai thua sẽ phải chết".

Cuối cùng Hồ ly đã chết. Chó khóc lóc ôm Hồ Ly đã chết nằm yên lặng trong lòng.

"Đã nói là cả hai sẽ cùng ra búa, tại sao trong khi ta ra kéo thì người lại ra lá?"

Hóa ra Chó muốn thua để Hồ ly được sống, tưởng rằng Hồ ly sẽ ra búa nên Chó ra kéo, nhưng không ngờ Hồ ly lại ra lá, vì nó nghĩ Chó sẽ ra búa. Cuối cùng, tất nhiên là Chó đã thắng.

Đây mới là hiện thực, là lòng người trong xã hội. Hồ ly ích kỷ, còn Chó lại quá ngốc nghếch. Nhưng xã hội vẫn còn một mặt khác. Đó là: khi chúng ta hãm hại người khác cũng chính là đang hãm hại bản thân. Có một số người cam chịu thua cuộc,

nhưng họ lại đang thắng. Thế nên: cứ tiếp tục lương thiện...rồi bạn sẽ thắng, làm người phải sống có hậu, chân lý lúc nào cũng thuộc về sự lương thiện.

Có thể chính Hồ ly mới là người cố tình bị thua, có khi nào nó biết rằng Chó sẽ nhường nó, ra kéo, nên nó ra lá. Cả hai đều yêu thương nhau, chỉ là Hồ ly đã đi trước một bước thôi. Hồ ly và Chó đều thắng!

Có ai đó đã nói:

"Rồi đến một ngày bạn sẽ nhận ra lương thiện khó hơn là thông minh. Vì thông minh là một dạng bẩm sinh, còn lương thiện là một dạng lựa chọn".

Dù sao thì xã hội vẫn tràn đầy hi vọng cho những người lương thiện hoặc đang cố gắng sống tốt.